

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	6
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 72/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uznanie umowy darowizny za bezskuteczną na podstawie art. 527 § 1 k.c. może nastąpić w stosunku do całej czynności prawnej, w sytuacji gdy jednym z darczyńców nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego był małżonek dłużnika?”

III CZP 73/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od zażalenia na postanowienie sądu rejonowego rozstrzygające skargę na czynności komornika pobiera się piątą część wpisu stosunkowego (§ 53 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych – Dz. U. Nr 154, poz. 753 ze zm.) czy piątą część wpisu stałego pobieranego od skargi (§ 52 rozporządzenia)?”

III CZP 74/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1) „Czy Szczecińskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Szczecinie, której na podstawie uchwały wspólnoty mieszkaniowej z grudnia 1998 r. został powierzony zarząd tej wspólnoty jest uprawnione do reprezentowania na zewnątrz tej wspólnoty na podstawie art. 21 i n. ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903) w brzmieniu nadanym tej ustawie ustawą z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o własności lokali ... (Dz. U. Nr 12, poz. 355)?

a w przypadku odpowiedzi negatywnej

2) Czy kontrola prawidłowości reprezentacji wspólnoty mieszkaniowej przy udzieleniu pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu odbywa się na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c., czy też na podstawie art. 70 i 199 § 1 pkt 3 k.p.c.?”

III CZP 75/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewidziana w przepisie art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za zobowiązania spółki uzależniana jest od tego, że zobowiązania te istniały w okresie, w którym zachodziły przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, czy też odpowiedzialność ta odnosi się również do zobowiązań powstałych później?”

III CZP 76/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec unormowania zawartego w art. 45 ust. 2 ustawy z

dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452) komornik jest uprawniony do wydania postanowienia ustalającego koszty postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 49 tej ustawy i obciążenia nimi dłużnika w oparciu o art. 770 k.p.c.?”

III CZP 77/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu lokalu mieszkalnego w miejsce zmarłego najemcy jest sprawą wymienioną w art. 505¹ pkt 1 k.p.c., to jest sprawą rozpoznawaną w postępowaniu uproszczonym?”

III CZP 78/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak należytego współdziałania wierzyciela (banku) przy wykonywaniu zobowiązania (art. 354 § 2 k.c.), a w konsekwencji narażenie dłużnika na szkodę, może stanowić – w konkretnym stanie faktycznym – nadużycie prawa ze strony wierzyciela (art. 5 k.c.) i uzasadniać żądanie dłużnika pozbawienia tytułu wykonawczego, nie korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia – na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 42/03 – z dnia 21 sierpnia 2003 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

Ponowny wniosek o wyłączenie sędziego, złożony po prawomocnym oddaleniu wniosku o wyłączenie tego sędziego – oparty na tych samych przyczynach – podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów art. 49 – 52 k.p.c.

III CZP 48/03 – z dnia 21 sierpnia 2003 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Oświadczenie o potrąceniu złożone w ciągu roku przed dniem ogłoszenia upadłości przez dłużnika upadłego, który w tym okresie nabył w drodze przelewu lub indosu wierzytelność, wiedząc o podstawie upadłości, nie powoduje umorzenia wierzytelności (art. 35 § 1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe, jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.).

III CZP 51/03 – z dnia 21 sierpnia 2003 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Decyzja o umorzeniu postępowania administracyjnego w sprawie o odszkodowanie przewidziane w art. 160 § 1 k.p.a. nie otwiera drogi sądowej (art. 160 § 5 k.p.a.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CKN 1211/00 – wyrok z dnia 11 lipca 2002 r.

Wyrok sądu polubownego aprobowany – z naruszeniem wymogów określonych przepisami ustawy – skutki postępowania przetargowego, pozbawiające skarżącego możliwości skutecznego ubiegania się o przyjęcie jego oferty, może uchybiać konstytucyjnej zasadzie wolności działalności gospodarczej.

I CK 109/02 – postanowienie z dnia 17 stycznia 2003 r.

W sprawie o świadczenie z tytułu zobowiązań spółki cywilnej po stronie wspólników nie występuje współuczestnictwo konieczne.

I CKN 1421/00 – wyrok z dnia 29 stycznia 2003 r.

Zakład ubezpieczeń pełniący funkcję syndyka masy upadłości innego ubezpieczyciela powinien poinformować zainteresowanych o ogłoszeniu upadłości i skutkach tego ogłoszenia dla umów ubezpieczenia, których stronami są te osoby (art. 75 i nast. ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej – Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62 ze zm.).

I CKN 1453/00 – wyrok z dnia 29 stycznia 2003 r.

Tylko szczególne okoliczności mogą przemawiać za uwzględnieniem ekshumacji zwłok, jako sposobu usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych (art. 24 k.c.).

IV CKN 1765/00 – postanowienie z dnia 31 stycznia 2003 r.

Niewydanie postanowienia o wyznaczeniu terminu do uzupełnienia braków w zakresie zdolności sądowej i procesowej (art. 70 § 1 k.p.c.) nie uchyła obowiązku wydania z urzędu postanowienia o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c., po stwierdzeniu istnienia wskazanych w tym przepisie przyczyn.

I CKN 21/01 – wyrok z dnia 20 lutego 2003 r.

O istnieniu roszczenia posiadacza rachunku inwestycyjnego (art. 9 i 34 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447 ze zm.) wobec pełnomocnika umocowanego do dysponowania tym rachunkiem o zwrot lub rozliczenie pobranych przez niego pieniędzy rozstrzyga stosunek będący podstawą pełnomocnictwa.

II CZ 17/03 – postanowienie z dnia 26 lutego 2003 r.

Postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające apelację jednej strony, zaskarżającą całe orzeczenie, nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 393¹⁸ § 2 k.p.c., jeżeli sąd ten jednocześnie na skutek apelacji strony przeciwnej uchylił to orzeczenie i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

II CK 40/02 – wyrok z dnia 26 lutego 2003 r.

Odmowa odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym

odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747), przekazywanych przez osobę spełniającą przesłanki w tym przepisie przewidziane – może nastąpić wyłącznie z przyczyn określonych w art. 31 ust. 2 tej ustawy, niezależnie od daty wybudowania tych urządzeń.

II CKN 1306/00 – wyrok z dnia 26 lutego 2003 r.

Dwie niezabudowane działki gruntu graniczące ze sobą i należące do tego samego właściciela, dla których jest prowadzona jedna księga wieczysta, stanowią – w rozumieniu art. 46 § 1 k.c. – jedną nieruchomością gruntową.

III CZP 101/02 – postanowienie z dnia 5 marca 2003 r.

W umowie gwarancji jakości można ograniczyć obowiązki gwaranta do naprawy rzeczy i wyłączyć możliwość żądania przez uprawnionego wymiany rzeczy na wolną od wad (art. 577 § 1 k.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 sierpnia 1996 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny – Dz. U. Nr 114, poz. 542).

I CKN 79/01 – wyrok z dnia 7 marca 2003 r.

W zakresie praktyk monopolistycznych określonych w art. 5 ust. 1 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 ze zm.) początek biegu terminu do wszczęcia postępowania antymonopolowego należy łączyć z datą zawarcia umowy, w której narzucono kontrahentowi uciążliwe warunki umowy lub na podstawie której dokonano sprzedaży towarów (usług) w sposób uprzywilejowujący niektórych kontrahentów (art. 21 ust. 1 ustawy z 24 lutego 1990 r.).

IV CKN 1842/00 – wyrok z dnia 7 marca 2003 r.

Umowa zbycia lokalu mieszkalnego z naruszeniem pierwszeństwa określonego w art. 34 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 ze zm.) nie jest nieważna.

V CKN 1871/00 – wyrok z dnia 11 marca 2003 r.

Z powództwem o uznanie za niegodnego (art. 929 k.c.) może wystąpić osoba należąca do kręgu spadkobierców ustawowych nawet jeżeli nie dziedziczyłaby.

V CKN 1785/00 – wyrok z dnia 14 marca 2003 r.

Zastrzeżenie przez wystawcę weksla własnego klauzuli domicylu, wyznaczającej płatność weksla w banku prowadzącym rachunek bankowy wystawcy, nie upoważnia banku do zrealizowania tego weksla bez uzyskania zlecenia płatniczego od posiadacza dokumentu.

V CKN 1800/00 – wyrok z dnia 14 marca 2003 r.

Decyzje ostateczne o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste, podjęte przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 74 ze zm.) stanowią nadal podstawę do zawarcia umowy o użytkowanie wieczyste.

IV CKN 1928/00 – postanowienie z dnia 18 marca 2003 r.

Zmiana charakteru współwłasności z bezudziałowej (łącznej) na współwłasność w częściach ułamkowych, nie wpływa na przedmiot i zakres hipoteki ustanowionej na nieruchomości. Nadal

hipoteką obciążona jest nieruchomości, a nie powstałe udziały (części ułamkowe współwłaścicieli).

I CKN 104/01 – wyrok z dnia 19 marca 2003 r.

Za szkodę wyrządzoną przed 1 stycznia 1999 r. przez funkcjonariuszy ówczesnej administracji (zarządców) dróg publicznych odpowiada Skarb Państwa, a nie obecni zarządcy – jednostki samorządu terytorialnego.

I CKN 152/01 – wyrok z dnia 19 marca 2003 r.

Sąd nie może odmówić dokonania wpisu w księdze wieczystej, opierając się na okolicznościach, które są powszechnie znane lub doszły do wiadomości sądu w inny sposób niż przez badanie treści wniosku, treści i formy dołączonych doń dokumentów oraz treści księgi wieczystej (art. 626⁸ § 2 k.p.c.).

III CKN 205/00 – postanowienie z dnia 20 marca 2003 r.

Dla ustanowienia hipoteki przymusowej na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147 ze zm.) niezbędne jest przedstawienie tytułu wykonawczego, z którego wynika wierzytelność wnioskodawcy podlegająca zabezpieczeniu.

III CKN 907/00 – wyrok z dnia 20 marca 2003 r.

Artykuł 814 § 2 k.c. ma zastosowanie w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych tylko wtedy, gdy zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność przed zapłaceniem składki opłacanej jednorazowo, a składka ta nie

została uiszczona w terminie. Poza tym umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych przestaje wiązać strony jedynie w wyniku zaistnienia jednego ze zdarzeń określonych w § 18 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1997 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych (Dz. U. Nr 36, poz. 220).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 31/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest rozpoznanie złożonego w terminie, przez uprawnioną osobę, zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji w sytuacji, gdy wcześniej rozpoznane zostało zażalenie na to samo postanowienie, złożone przez inną uprawnioną osobę, w zakresie dotyczącym tego samego oskarżonego (podejrzanego) i zaskarżone postanowienie zostało utrzymane w mocy lub zmienione?

a w przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej:

W jakim trybie powinno nastąpić przywrócenie stronie, która dochowała terminu, prawa do rozpoznania złożonego przez nią środka odwoławczego, który nie mógł zostać rozpoznany z przyczyn od strony niezależnych?”

I KZP 32/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy orzeczeniem sądu lub innego organu państwowego – w rozumieniu art. 300 § 2 k.k. – będzie każde rozstrzygnięcie (niezależnie od jego nazwy) w sprawie indywidualnej w postępowaniu cywilnym, administracyjnym, karnym lub innym prowadzonym na podstawie przepisów ustawy, która nadaje się do

wykonania w drodze egzekucji, a którego stronami są wierzyciel (wierzyciele) i dłużnik (dłużnicy) czy też będzie to wyłącznie rozstrzygnięcie w sprawach związanych z obrotem gospodarczym, w szczególności takich, w których wierzyciel i dłużnik mają przymiot profesjonalnego uczestnika tego obrotu, tj. są podmiotami gospodarczymi lub osobami zatrudnionymi przez ten podmiot?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 337/02 – wyrok z dnia 5 maja 2003 r.

Orzekając niezależnie od granic zaskarżenia, sąd odwoławczy władny jest poprawić kwalifikację prawną czynu, w rezultacie innego, niż uczynił to sąd pierwszej instancji, zastosowania normy wyrażonej w art. 4 § 1 k.k., tylko wtedy, gdy respektuje warunki określone w art. 455 k.p.k. Poprawienie kwalifikacji prawnej w takiej sytuacji procesowej, z obrazą art. 455 k.p.k., stanowi zarazem naruszenie art. 4 § 1 k.k., gdyż możliwość zastosowania zawartych w tym przepisie reguł prawa międzyczasowego jest w drugiej instancji ograniczona zakresem kognicji sądu odwoławczego.

I KZP 13/03 – postanowienie z dnia 29 maja 2003 r.

Przy dokonywaniu oceny „niebezpieczności” przedmiotu z punktu widzenia kwalifikacji prawnej z art. 223 k.k. (także art. 280 § 2 k.k.), istotne znaczenie będą miały takie cechy (właściwości) przedmiotu, które sprawiają, że wykorzystanie zwykłych funkcji lub działania przedmiotu przeciwko człowiekowi spowoduje powstanie realnego zagrożenia o równowartości odpowiadającej użyciu broni palnej lub noża.

I KZP 15/03 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 29 maja 2003 r.

Nie wymaga pisemnego uzasadnienia oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej, w rozumieniu art. 535 § 2 k.p.k., bez względu na to, czy orzeczenie wydane zostało na posiedzeniu, czy

na rozprawie, i niezależnie od tego czy kasacja pochodzi od podmiotu określonego w art. 521 k.p.k., czy też określonego w art. 520 § 1 k.p.k.

I KZP 17/03 – postanowienie z dnia 29 maja 2003 r.

Postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa stanowi „czynność sądową w postępowaniu przygotowawczym” i, zgodnie z art. 329 § 2 k.p.k., powinno być wydane przez sąd jednoosobowo. Natomiast rozpoznanie zażalenia na to postanowienie sądu stanowi już „czynność postępowania sądowego” dotyczącą postępowania przygotowawczego, dla dokonania której skład sądu odwoławczego określa – jako przepis szczególny – art. 430 § 2 k.p.k.

II KK 90/03 – postanowienie z dnia 17 czerwca 2003 r.

Przewidziana w polskim porządku prawnym – ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109) – możliwość umieszczenia nieletniego w zakładzie poprawczym (art. 6 pkt 10), nie narusza przepisów Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 ze zm.).

V KK 93/03 – wyrok z dnia 25 czerwca 2003 r.

W kasacji dopuszczalne jest kwestionowanie sposobu dokonania instancyjnej kontroli ustaleń faktycznych w wyroku sądu odwoławczego przez podniesienie zarzutu rażącego naruszenia prawa procesowego, które wywarło istotny wpływ na jej rezultat.

III KZ 20/03 – postanowienie z dnia 2 lipca 2003 r.

Do opłaty od kasacji nie mają zatem zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1991 r. w sprawie rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty należności sądowych (Dz. U. Nr 25, poz.102 ze zm.), lecz jedynie przepisy Kodeksu postępowania karnego o możliwości zwolnienia strony od uregulowania opłaty, której wyłożenia wymaga się przy składaniu pisma procesowego (art. 623 k.p.k.).

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 9/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy kobieta urodzona przed 1 stycznia 1949 r. ubezpieczona przez okres 30 lat z tytułu działalności twórczej, po osiągnięciu wieku 55 lat ma prawo do emerytury na podstawie art. 29 w zw. z art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.)?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WA 15/03 – wyrok z dnia 8 kwietnia 2003 r.

Jeżeli do statutowych celów instytucji lub organizacji społecznej należy świadczenie pomocy ofiarom przestępstw, a pokrzywdzeni przestępstwami komunikacyjnymi nie są z niej wyłączeni, orzeczenie na rzecz takiej instytucji lub organizacji świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 49 a § 1 k.k., nie stanowi obrazy prawa materialnego, gdyż z art. 47 a k.k. nie wynika, aby świadczenie pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych musiało być głównym celem statutowym danej instytucji lub organizacji.

WZP 1/03 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 17 kwietnia 2003 r.

1. Ustalona *ex post* niezdolność żołnierza do służby wojskowej, która pozostawała w związku z popełnieniem przestępstwa ściśle wojskowego, tj. takiego, które nie ma odpowiednika w części szczególnej kodeksu karnego i innych ustawach karnych, jest uzewnętrznieniem tak istotnego elementu indywidualizującego ten czyn na płaszczyźnie materialnej, że *in concreto*, przy zaistnieniu innych, istotnych okoliczności wskazanych w art. 115 § 2 k.k., charakteryzujących stronę zarówno przedmiotową (np. krótkotrwała nieobecność w jednostce i dobrowolny do niej powrót sprawcy samowolnego oddalenia), jak i podmiotową (np. dopuszczenie się samowolnego oddalenia przez sprawcę w celu załatwienia, niecierpiących zwłoki, ważnych spraw

osobistych bądź rodzinnych, niezwłoczny powrót do posłuszeństwa po odmowie wykonania rozkazu), rodzi po stronie sądu obowiązek rozważenia warunków uzasadniających jego przestępczość.

2. Sytuacja braku rozbieżności w orzecznictwie, uzasadniająca odmowę podjęcia przez Sąd Najwyższy uchwały, o której mowa w art. 61 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052), nie może być utożsamiona ze zbędnością podjęcia uchwały, o której również mowa w tym przepisie, a która warunkuje umorzenie postępowania.

WK 4/03 – postanowienie z dnia 24 kwietnia 2003 r.

Ze względu na treść art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (jedn. tekst: Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 929), z którego wynika, że ministra zastępuje sekretarz stanu, a podsekretarz stanu jedynie wtedy, gdy sekretarz stanu nie został powołany, należy przyjąć, iż jeżeli w Ministerstwie Sprawiedliwości został powołany sekretarz stanu, to podsekretarz stanu nie jest uprawniony do wniesienia kasacji nadzwyczajnej (art. 521 k.p.k.) w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości.

WZ 14/03 – postanowienie z dnia 22 maja 2003 r.

Ze względu na to, że osoba, która wykonywała zawód sędziego lub prokuratora, nie może w ciągu dwóch lat od zaprzestania wykonywania tego zawodu wykonywać zawodu adwokata w okręgu tej izby adwokackiej, w której zajmowała powyższe stanowiska (art. 67 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.), środek odwoławczy wniesiony przez adwokata objętego wspomnianą karencją od orzeczenia sądu wydanego w tym okręgu,

choćby kierowany był do Sądu Najwyższego, należy uznać za pochodzący od osoby nieuprawnionej (art. 429 § 1 k.p.k.).

WZ 11/03 – postanowienie z dnia 23 maja 2003 r.

Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – Zastępca Prokuratora Generalnego nie jest uprawniony do wniesienia kasacji szczególnej (art. 521 k.p.k.), gdyż w ramach prokuratury nie może wykonywać czynności, które ustawa zastrzega wyłącznie do właściwości Prokuratora Generalnego (art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze – jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.).